

derfor tror, man ogsaa er gaaet ud fra i Folketinget, da man har tiltraadt Udvalgsbetænkningen, at Koloniallotteriet ophæves snarest muligt. Ganske vist har Staten for Tiden en Indtægt af henved 600 000 Kr. deraf, men det kan ikke nægtes, at de Forudsætninger, under hvilke dette Lotteri blev til, er ganske borte. Det blev oprettet som en Hjælp til Vestindien; hvorvidt det har været nogen større Hjælp for Vestindien, turde vel være tvivlsomt, idet disse Penge vistnok hele Tiden er gaaet i Statskassen som Erstatning for, hvad Staten har maattet betale til Vestindien. Loven er forandret adskillige Gange, der er givet Bevillinger, som ogsaa er ændrede adskillige Gange, men i Øjeblikket staar det altsaa saaledes, at der er 50 000 Lodder i Koloniallotteriet, hvoraf de 12 000 maa afsættes her i Landet. Nu er der en Bestemmelse i disse Bevillinger, som jeg har hæftet mig noget ved, og som kunde tyde i en Retning, som jeg ikke havde tænkt skulde være til Stede, nemlig den Bestemmelse, at Koncessionshaverne skal være forpligtede til mindst at drive Lotteriet saa og saa længe. Det kunde tyde paa, at der hos Koncessionshaverne har været en vis Frygt for, at Staten skulde kræve, at de skulde drive det længere, end de selv ønskede. Hvorvidt det er Tilfældet, ved jeg ikke, men, som sagt, det kunde tyde paa, at der har været en vis Usikkerhed til Stede hos Starterne af dette Foretagende, da man ikke kunde vide Resultatet. I Bevillingen — vistnok den sidste — af 24. Oktober 1908, som var en ændret Bevilling, staar der, at Lotteriet skal drives mindst til den 1. December 1912, og at Opsigelse senest maa ske til Midten af November 1911. Dette Koloniallotteri fremtræder jo som en meget betydelig Konkurrent til Statens Lotteri. Det hedder sig, at der her maa afsættes 12 000 Lodsedler, men efter den voldsomme Reklame, som gøres for dette Koloniallotteri, skulde man antage, at Antallet maa være ikke saa lidt større. Det ved jeg nu ikke, men det er i alt Fald en meget stærk Reklame, der gøres, og det forekommer mig, at denne Reklame er noget usund. For det første dette, at man skiltes med, at det er et Klasselotteri, for at kline sig saa nær op ad Statens Klasselotteri som vel muligt, for at give det Udseende af, at det er akkurat det samme, det er ogsaa et Klasselotteri, her kan Folk godt komme med deres Penge. Uden at have nogen bestemt Tanke dermed har jeg samlet mig forskellige af disse Reklamer, som kommer ind ad Dørene til Folk, og plukket nogle Blomster ud, som viser, hvil-

ken guddommelig Lykke det maa være for den danske Befolkning, at dette Lotteri er kommet. Det hedder bl. a.: „Vejen til Lykke og Velstand er fundet! Tag det rette Nummer i det danske Kolonial- (Klasse-)Lotteri. Netop i dette Lotteri er Chancen særlig stor. 21 550 Gevinster paa 50 000 Numre. Gunstigste Tilfælde 1 Mill. Francs“. Altsaa, naar Fru Fortuna kombinerer alle de tekniske Hjælpemidler, som findes i dette Lotteri, skulde man kunne vinde 1 Million Francs. „For kun faa Øre om Dagen kan De deltage i dette statsgaranterede og statskontrollerede Pengelotteri“. Jeg vil gerne hæfte mig lidt ved denne Statsgaranti. Jeg ved nok, at man paa en vis Maade har Lov til at skilte med det, men det forekommer mig dog ikke, at Statens Garanti kan være saa effektiv; thi saa vidt jeg erindrer, er der kun krævet, at der skal være realisable Effekter til Stede for det halve af de i en Serie udgivne Lodder, og det er ikke det samme som en fuldkommen Garanti. En anden Reklame siger: „Sidste Opfordring før Trækningen begynder“. Man tænker sig et Markedstelt, hvor Udraaberen staar og proklamerer, at nu skal det vidunderlige foregaa. Samtidig sendes der Trækningsedler omkring til Folk, saa de kan være vis paa at faa det Nummer, denne Tilsikringsseddel har. „Der bydes Dem her ved en Chance til paa letteste Maade at erhverve Dem en Formue. Risikoen er minimal“ — men man følger forsigtigt til: „da omtrent“. „Tag en rask Beslutning. Tag det rette Nummer, saa faar De Deres Pengekasse fyldt. Med et ganske ringe Beløb kan De vinde en Formue.“ Alt dette er efter de bedste hamborgske og braunschweigske Mønstre og ikke meget tiltalende. Naar man saa paa den anden Side ser Statens Lotteri, forbaves man over, med hvilke ringe Midler i Retning af Bekendtgørelser det kan komme igennem. Blot at det eksisterer, er tilstrækkeligt, fordi Folk kappes om Sedlerne. Der er ingen Reklame, ja det vanskeliggøres næsten at faa Sedler, idet Kollektørerne kun har en begrænset Kontortid midt paa Dagen, hvor de fleste ikke har Tid til at komme. Men Folk finder det alligevel.

Ikke alene af Hensyn til den stærke Reklame, men ogsaa fordi jeg synes, at Staten ikke bør have et saadant konkurrerende Lotteri ved sin Side, vil jeg mene — det er Socialdemokratiets Opfattelse, og saa vidt man da kan se, maa det ogsaa være Folketingets Opfattelse —, at Koloniallotteriet bør forsvinde. Jeg har vel set, at den højtærede Finansminister har udtalt